

Cvič se ve zbožnosti. Cvičení těla je užitečné pro málo věcí, avšak zbožnost je užitečná pro všechno a má zaslíbení pro život nynější i budoucí. Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu. Proto se namáháme a zápasíme, že máme naději v živém Bohu, který je Spasitel všech lidí, zvláště věřících. To přikazuj a tomu uč. (1. Timoteovi 4,7-11)

V Praze dne 18. listopadu 2020

Milé sestry a bratři,

dnes vám posílám dopisy dva, respektive tři, svůj středeční pravidelný, pak dopis Davida Nováka a k němu přikládám část dopisu apoštola Pavla z jeho pastorální epištoly Timoteovi. Všechny tři pastýřské listy se týkají odříkání. Apoštol Pavel psal o tréninku ve zbožnosti, předseda Novák o modlitbě a postu a já o sebeovládání, které je jako ovoce výsledkem působení Ducha svatého v nás věřících.

Pavel vyzval bratra Timotea, aby se cvičil ve zbožnosti. Jestliže sportovci cvičí své tělo s obrovským úsilím a s velikou kázní, přičemž výsledek jejich snahy má jen malý užitek, tím více se máme cvičit ve zbožnosti my křesťané. Bratr Novák, který zvládl i maraton, nás dobře vede k tomu, abychom se nyní v čase ohrožení světa i církve alespoň na den vzdali skrze půst jídla, které potřebujeme k pozemskému životu, a ukázněně věnovali svůj čas modlitebnému zápasu. Vím z vlastní zkušenosti, že to není snadné, ale i já vás chci k tomu povzbudit.

Rád bych vám opět připomenul moudrá slova Jana Amose Komenského, který ve své Všenápravě psal jedinečným způsobem o sebeovládání toto:

Lidé nedovedou vládnout a nedovedou dát se ovládat. Nedovedou vládnout jiným, nedovedou vládnout sobě. Nedovedou dát se ovládat jinými, nedovedou ovládat sami sebe. Především totiž lidé ve své valné většině nejsou pamětlivi své vznešenosti a jsou tak otrockého ducha, že se zahazují s nejbezcennějšími věcmi, jako je žaludek, požitavost a ostatní malichernosti, dávají se jimi ovládat, věst, táhnout a zmítat sebou jimi sem a tam, jsouce nehodni toho, aby slyšeli na jméno člověk, jež přece značí tvora určeného k vládě nad věcmi. Takový člověk počíná si stejně jako hloupý a bohaprázdňý námořník, který na moři zmítajícím se bouří odhodí veslo...

Pozornost věnujme tomu, že Duch svatý v nás chce působit tak, aby nás zmocnil ke tréninku, abychom byli schopni držet veslo i kormidlo svého života. Chce, abychom nebyli ovládáni slabostí těla, ale abychom jeho mocí ovládali sami sebe. Což má užitek nejen pro časný život, ale dokonce věčný! A k tomu je ukázněný půst spojený s modlitbou velikou pomocí.

Nepíšu vám dnes jako ten, kdo snadno zvládá cvičení ve zbožnosti, ba naopak, mnohdy podléhám svým vlastní slabostem a bývám leccíms zmítán, jak to až naturalisticky popsal Komenský. Přesto mám s darem modlitby a postu dobré zkušenosti. Obojí pomáhá „pročistit svědomí a dofouknout duši“, jak zpívá Karel Plíhal, ale když se k tomu ještě spojíme dohromady, je to veliká síla a pomoc. Protože „shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní,“ jak nás povzbuzuje Pán Ježíš. Já jsem to prožil minulý týden při postu a modlitbě spolu s bratrem Danielem Fajfrem a byl jsem velmi duchovně povzbuzen a posílen, třebaže jsem ten den nejedl.

A tak vás tedy zvu, vyberte si kterýkoliv den čtvrtkem počínaje až do pondělí k postu a modlitbám. Formu odříkání, střídmosti a ukázněnosti si zvolte jakoukoliv, zápasme a modleme se, vždyť Ježíš je Spasitel celého světa – a zvláště nás věřících.

Pán s vámi, váš

Bronislav Matulík